

1937. IV. 7.

Kisfaludy Károly
aquarellje: Gróf
Széchenyi István és
fia egy dunai eső-
nakban a Lánchíd
közelében

Kéjves Hívók
Déli felé

Kisfaludy Károly festménye, Krúdy Gyula tintatartója, Juhász Gyula pénztárcája az Írók Múzeumában

Nemsokára teljes lesz az értékes relikvia-gyűjtemény

Kopott bőrtárca, régi szemüveg, foltos, agyonhasznált tintatartó... Mennyi nyomatékkal beszélnek e tárgyak a magyar író sorsáról. Ez a sors, amely többé-kevésbé harcossá és hálátlan, mint az antik szomorújátékok hősei, félreérthetetlenül nyilatkozik meg a „színes” relikviákban, melyek egyelőre egy tenyérnyi szobácska mélyén rejtőznek. Ládákban, csomagokban egyre sűrűbben érkeznek ide az ajándékok, az irodalom barátainak adományai: megható és elgondolkasztató apróságok, amelyek egy-egy kiváló írónk életének tanúi voltak egykoron. Hónapok óta gyűjtik az értékes anyagot, gondos kezek csoportosítják, lajstromozzák a tárgyakat. Nemsokára vitrinbe kerülnek, a világ szeme elé, ha teljes lesz a gyűjtemény: a Magyar Írók Múzeuma.

A múzeum megalapításának gondolata Peterdi Andor nevéhez fűződik. Ő vetette fel az ötletet s ő irányítja a gyűjtést is. Az eredmény már eddig is minden várakozáson felüli. Fáradtság munkával sikerült megszerezni néhány olyan emléktárgyat, melynek irodalom-

Rákosi Viktor (Sipulusz)
kézirata

DÉCIBÁB

Handwritten text in cursive script, likely a letter or manuscript fragment. The text is partially obscured by a dark circular mark at the bottom.